

Κρητικά ανάκτορα. — 2. Μικροί θεοί και αναθήματα.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Ποιητής (μικρού αναστήματος καθρεπτιζόμενος, με λύπη). — Μ' αὐτὸ τὸ ἀνάστημα τί ἀσχημον ἀνδριάντα θὰ μοῦ κάμουν μιὰ μέρα!

*
Ἀρχιεργάτης τυπογραφείου. — Κύριε ἀρ-
χισυντάκτα, ἡ εἰκὼν τῆς μάχης χάλασε ἀπά-
νω στὴν πλάκα· δὲν φαίνεται τίποτε παρὰ
μιὰ μεγάλη μουντζούρα.

— Χρὴ! Δὲν πειράζει, βάλτε ἀποκάτω:
Νυκτερινὴ ἐπίθεσις τῶν Ἀλθανῶν κατὰ τῶν
Τούρκων.

*
— Ὁ συνθέτης λοιπὸν Λογοκλοπίδης δὲν
ἐτελεῖωσε τὴν νέαν του ὑπερέττα;

— Ὅχι, ὁ δυστυχὴς, ἔχασεν αἰφνιδίως τὴν
μνήμην του.

*
Ὁδηγίαι πρὸς ἐπιτυχίαν.
Ὁ διευθυντὴς θεάτρου (πρὸς τὸν σκηνοθέ-
την). — Ἐχε ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι ὅσο μακρύτερη
εἴναι μιὰ ὑπερέττα, τόσο κοντύτερα πρέπει
νὰ εἶναι τὰ φουστάνια τῶν γυναικῶν.

*
— Ἀλλ' αὐτὸ τὸ φυλλάδιον τοῦ περιοδι-
κοῦ εἶναι πολὺ μεταχειρισμένο.

— Ναι, συνήθως τὸ δανείζω τῆς Κυρια-
κῆς στὴν ὑπηρετρία.

— Ἀλλὰ δὲν βαρεῖται νὰ διαβάξῃ διαρκῶς
τὸ ἴδιο;

— Ἀ ὄχι! Εἴρατε, εἶναι μὲν κἀνὰ τὸ ἴδιο
φυλλάδιο, ἀλλὰ διαρκῶς εἶναι νέα ὑπηρετρία.

*
Ἀπερίσκεπτος κριτικὴ:
Ζωγράφος: Ὡστε δὲν ἐσφράγισεν ὁ δικα-
στικός κλητὴρ καὶ μόνον τὰς εἰκόνας ἀφῆ-
κεν ἀσφραγίστους. Ἀπορῶ πολὺ.

Νοικοκυρά: Ὡ, ἐφαίνετο ὅτι ἦτο εἰδήμων.

*
Ἀραις παρεξηγήσεως.
Σπουδαστής: Κύριε, διατί μὲ κυττάξετε ἔτσι; Δὲν
σᾶς τὸ ἐπιτρέπω!

Κύριος: Παρτὸν, ὡς καλλιτέχνης εὗρισκω τόσα χα-
ρακτηριστικὰ στὸ πρόσωπό σας... κάμνω μελέτας.

Σπουδαστής (διακόπτων). Ἀ, αὐτὸ διαφέρει. Μοὶ ἐπι-
τρέπετε νὰ μάθω τὸ ἀξιότιμον ὄνομά σας;

Κύριος: Λεμάν, ζωγράφος ζῶων.

*
Ζήλεια.
Συγγραφεὺς (νεόπαντρος). — Τί Νίτσα, σὲ ξαναβρίσκω
μὲ τὸ βιβλίον ἐνὸς ἄλλου στὸ χέρι;

Δὲς λαποδύται ἀνοίγουν μαγαζί γυ-
ναικείων ἐνδυμάτων.

Ὁ ξνας. — Γιάννη, τὸν νοῦ σου μὴν πάρῃς
κανένα φουστάνι τῆς μόδας. Ἔως ὅτου
νὰ τὸ πᾶς στὸ σπῆτι σου βγαίνει ἄλλη
μόδα.

*
Κυρία. — Καλὸ εἶναι τὸ πορτραῖτό μου
ποῦ μοῦ κάματε, ἀλλὰ βρίσκω τὰ μαλλια
μου κορμᾶτι σκοδρα.

Ζωγράφος. — Αὐτὸ διορθώνεται εὐκολά·
θέλετε νὰ τὰ ἀλλάξετε σεις ἢ ἐγώ;

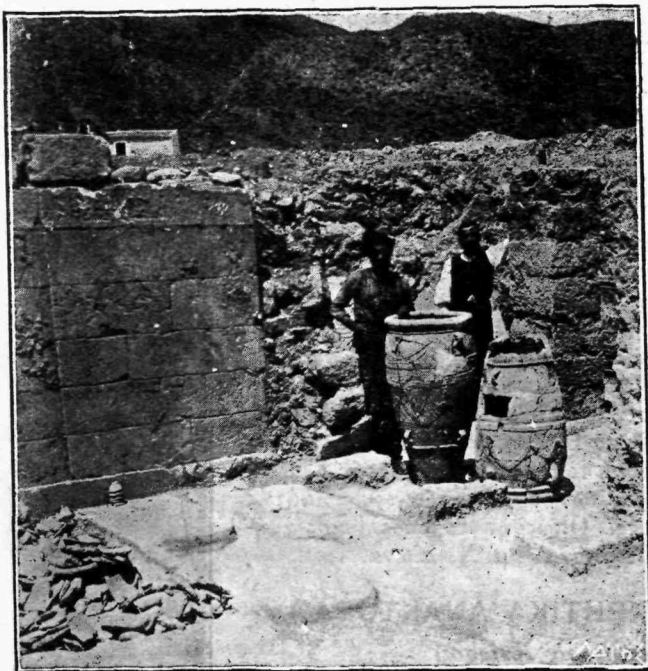
*
Στιχουργὸς (μάτην ζητῶν εἰς τὴν ἀφη-
μερίδα τὴν ἀγγελίαν τῶν ἀρραβῶνων
του). — Πρίεργον, τί κι' αὐτὴν νὰ μοῦ ἔρ-
ρισαν στὸ καλάθι;

*
Ἐνας χωρικός. — Ἐφερα μαζί μου ἀπὸ
τὴν πόλιν ἓνα βρόμμετρο. Δείχνει ὅταν
πρόκειται νὰ βρέξῃ.

Ἄλλος χωρικός. — Τί ἔξοδα πήγαες κι'
ἔκαμες! Τότε γιατί σοῦ τοὺς ἔδωσαν, ἄν-
θρωπε, τοὺς ρευματισμοὺς σου ὁ καλὸς Θεός;

*
Ἡ μικρὴ Α (πρὸ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου). — Τί
φοβερά μεγάλη μέση εἶχαν τὰ κορίτσια στὰ παλῆα
χρόνια!

Ἡ μικρὴ Β. — Ναι, ἀλλὰ τότε οἱ ἄνδρες νὰ εἴ-
χαν μακρύτερα χέρια!

Κρητικά ανάκτορα. — 3. Ἀνάκτορον Τυλίσου.

Συντάκτης (πρὸς συγγραφέα). — Καὶ τὸ τελευταίον
ἐρωτικὸν διήγημά σας τελειώνει πάλιν μὲ γάμον· ἀλλὰ
σᾶς παρακαλῶ, μὴ διῆτε τόσο τραγικὸν τέλος εἰς τὰ
διηγήματά σας.

*
Κυρία. — Λοιπὸν συγκατένευσεν ὁ ἄνδρας σου νὰ τρα-
γουδήσῃς εἰς τὴν φιланθρωπικὴν ἐορτήν; Ἀλλὰ πῶς
τὸν κατάφερες;

Ἄλλη κυρία. — Τοῦ εἶπα ἀπλούστατα, ἂν δὲν τρα-
γουδήσω εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν ἀγοράν, θὰ τραγου-
δήσω στὸ σπῆτι!